

Peter Nielsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det udvalg, tinget den 17. december 1959 har nedsat angående forslag til lov om ændringer i lov om tinglysning. (Udslettelse af pantebreve, ejerpant, underpant i løsøre) m. fl. lovforslag.

Uden forhandling eller afstemning *vedtoges* dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om indskrænkning i adgangen til at anvende pap og andre erstatningsmaterialer i skotøj.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2933, fremsættelsen i tidenden sp. 2770).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lund Jensen: I betragtning af, at loven om indskrænkning i adgangen til at anvende pap og andre erstatningsmaterialer i skotøj har virket tilfredsstillende i de snart 40 år, den har været gældende, kan jeg på socialdemokratiets vegne anbefale, at loven forlænges i endnu 2 år.

Justesen: I modsætning til den foregående ærede taler mener jeg, det er et spørgsmål, om loven har virket tilfredsstillende, og jeg er i alt fald af den opfattelse, at det mest kendetegnende ved den tilslutning, der blev givet til denne lov for 2 år siden, var glæden over, at loven var tidsbegrænset.

Den udvikling, der har fundet sted i de senere år med hensyn til erstatningsvarer, har ikke gjort, at loven er blevet mere berettiget, snarere tværtimod. Hvis den højtærede minister ønsker dette lovforslag gennemført, vil vi ikke gå imod det, men vi vil have lov til at sige, at vi i det store og hele anser en lovgivning på dette område for at være inderlig overflødig, og vi vil henstille til den højtærede minister, at det er sidste gang, vi bliver præsenteret for et lovforslag af denne karakter.

H. K. Sørensen: Både erhvervs- og forbrugerkredse har ønsket, at denne lov for-

længes, og sådanne ønsker vejer tungt, ikke mindst i den tid, vi går ind i, hvor erhvervet kommer ind i stærk konkurrence. Jeg skal derfor på min gruppes vegne anbefale en forlængelse.

Belært af erfaring fra min egen branche, hvor jeg har set, at det, der blev kaldt surrogat og modelune i går, bliver kaldt høj kvalitet i dag, mener jeg dog, at en kort behandling i udvalg er ønskelig; dér kunne man se nærmere på udtrykket „erstatningsmaterialer“, der jo ikke skulle indbefatte nye stoffer eller nye materialer, som det i 2 år vil være forholdt den danske skotøjsindustri at anvende som følge af lovens ordlyd og den hidtidige fortolkning, uanset at jeg meget vel ved, at anvendelse heraf heller ikke ville være tilladt i importeret fodtøj. Men konkurrencen kunne jo kræve, at man så tidligt som muligt kom i gang med at anvende nye materialer, der eventuelt kommer frem. Derfor synes jeg, at en kort udvalgsbehandling vil være ønskelig.

Baunsgaard: Det er min opfattelse, at det lovforslag, den højtærede handelsminister har fremsat, nærmest er overflødig, og jeg er derfor ikke særlig velvilligt stemt over for dets gennemførelse. Men jeg indrømmer ligesom det ærede medlem hr. H. K. Sørensen, at det, at man fra både erhvervs- og forbrugerside har ønsket loven forlænget, vejer tungt. Jeg kunne godt tænke mig, at vi i et udvalg nærmere fik drøftet de egentlige begrundelser for opretholdelse af denne lov, som jeg altså ikke personlig kan tillægge den helt store betydning.

Sandau: Om det foreliggende lovforslag angående indskrænkning i adgangen til at anvende pap og andre erstatningsmaterialer i skotøj kan man vist godt sige, at dersom loven ikke eksisterede i dag, var der næppe nogen, som ville have fremsat et sådant lovforslag; men nu har vi loven, og så melder spørgsmålet om forlængelse sig. Jeg forstår godt den højtærede handelsminister, når han i fremsættelsen siger, at han egentlig helst ville befri staten for den opgave. Efterhånden som den fri konkurrence i højere grad bliver en kendsgerning, burde dette være nok til at sikre, at der ikke fremkommer varer af ringe

[Sandau.]

kvalitet på markedet. Der ofres i vor tid mange penge på at opreklamere en vare, og det vil næsten altid være spildte penge at opreklamere en dårlig vare.

Man har imidlertid fra de forskellige organisationers side ønsket at bevare dette lovpåbudte kvalitetskrav, og der kan jo være det at sige, at har man haft det så længe, som man har, kan vi gerne bevare det lidt endnu som en slags garanti for, at den konkurrence, der kan komme fra vore partnere i de syv, kun bliver konkurrence på prisbillighed for varer, der ligger over den kvalitet, som denne lov tager sigte på. Kan det hjælpe til mere renlinjede handelsformer på dette felt, vil også retsforbundet tilsige støtte til lovens forlængelse for en periode af 2 år.

Lynnørup Nielsen: Også min gruppe kan give det foreliggende lovforslag sin tilslutning, dels fordi skotøjsindustriens arbejdsgivere og arbejdere samt skotøjsforhandlerne har givet udtryk for, at de ønsker loven forlænget, dels fordi det kun drejer sig om en 2-årig forlængelse.

Jeg kan som sagt tilsige mit partis medvirken til den foreslåede forlængelse.

Handelsministeren (Philip): Jeg vil gerne takke for modtagelsen, selv om man jo ikke kan kalde det nogen begejstret modtagelse; der er tværtimod ytret megen tvivl om, hvorvidt denne lovgivning er nødvendig.

Når det foreliggende lovforslag er fremsat, skyldes det, således som det også er blevet fremhævet i dag, at der inden for branchen og fra forbrugernes side har været et almindeligt ønske om det. Følgelig har jeg fundet det rimeligt at fremsætte lovforslaget. Men jeg forstår, at lovforslaget nu vil gå til udvalgsbehandling; så kan det i udvalget nærmere drøftes, hvorvidt dette lovforslag engang skal blive til lov.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Lund Jensen: Da der er udtrykt ønske om udvalgsbehandling, foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om lån og garantier til visse erhvervsvirksomheder.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2929, fremsættelsen i tidenden sp. 2771).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lars M. Olsen: Denne lovgivning er mere end 30 år gammel, idet vi siden 1926 har haft en lov om lån og garantier til visse erhvervsvirksomheder, og det interessante er, at denne lovgivning har været opretholdt trods de skiftende regeringer og vel også trods skiftende vurderinger af lovens betydning. Da vi for nogle uger siden havde lovforslaget om Danmarks erhvervsfond til behandling, var vi klar over, at dette lovforslag ville følge kort efter, idet bestemmelserne i de to lovforslag tidligere har været knyttet sammen i loven om fremme af danske erhvervsinteresser. Man har vist lov til at sige, at en sådan lovgivning i dag er særlig påkrævet, idet vi jo i løbet af meget få måneder står over for de nye markedsdannelse og over for restriktionernes bortfald, hvilket giver øget risiko, men selvfølgelig også øgede chancer.

Loven har jo hidtil været administreret i samarbejde med de organisationer, hvis medlemmer loven har taget sigte på. Jeg har lagt mærke til, at den højtærede handelsminister i sin fremsættelsestale meget